

*Zijn naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn naam van kind tot kind voortgeplant.
Zij zullen in Hem gezegend worden (Ps. 72:17a)*

MARGREET VISSER GEEFT VOORZITTERSHAMER DOOR,
MAAR BLIJFT BETROKKEN BIJ HET ALBANIË COMITÉ:

‘De mensen en het werk zitten in m’n hart’

Dit jaar kan er weer een jongerenreis georganiseerd worden naar Albanië. Vanwege corona werd vorig jaar overgeslagen, maar gelukkig staat er weer een groepje jonge mensen in de startblokken om deze zomer kennis te maken met de mensen en het hulpverleningswerk in Albanië. Daar is met name Margreet Visser behoorlijk mee in haar nopjes. Als ‘reisleader’ is ze al een jaar of acht betrokken bij het organiseren van de jongerenreis. Ook begeleidt ze de jeugd gedurende de periode dat de groep in Albanië vertoeft en helpt ze mee met de uitvoering van de Kinderbijbelweek. Als voorzitter van het Albanië Comité is dat altijd haar werkwijze geweest. Niet alleen besturen vanachter de bestuurstafel, maar ook de werkvloer op en de handen uit de mouwen steken. Zo kon ze ‘feeling’ houden met de mensen en het werk en zorgen voor verbinding van de verschillende onderdelen. Dit jaar is Margreet opnieuw van de partij om de jongerenreis te coördineren, alhoewel ze na de zomer de voorzittershamer van het Albanië Comité overdraagt aan haar opvolger Peter Jan van der Put

‘Ik wil de functie teruggeven, doorgeven aan iemand anders om verder te gaan met dat wat er is opgebouwd. Het is mooi als een nieuw iemand erbij komt met nieuwe ideeën. Dat is alleen maar goed,’ aldus Margreet.

Ze weet niet meer precies hoe ze met het werk van het Albanië Comité in aanraking kwam, ‘waarschijnlijk via de kerk of via de Eben-Haëzerschool die altijd heel nauw betrokken is geweest bij de stichting,’ blikt Margreet terug. ‘Ik heb zelf als leerling op de Eben-Haëzerschool gezeten en mijn moeder was er leerkracht. Op een gegeven moment had ik een KANS-kind dat ik sponsorde en had ik daar app-contact over met Elske Lubbers. Elske stuurde foto’s van het huisje waarin het gezin woonde en de leefomgeving. Ze appte: -Het zou mooi zijn als je er een keer naar toe zou kunnen gaan-. Op dat moment had ik daar moeite mee. Het voelde voor mij als een soort ‘ramptoerisme’, alsof je de indruk wilde wekken: -Dankzij mij als sponsor kan er veel-. Elske stelde toen voor: -Ga dan met de jongerenreis mee als reisleader-. In een opwelling heb ik toen ‘ja’ gezegd, maar een dag later had ik er al spijt van. Gelukkig heb ik daar niets mee gedaan.

Als je me tien jaar geleden had verteld dat ik naar Albanië zou gaan met een jongerenreis, dan had ik niet gedacht dat ik het zou doen. Maar op het moment dat ik het land en de mensen zag, hebben zij mijn hart geraakt. Het met eigen ogen zien van de erbarmelijke leefomstandigheden in de Albanese bergdorpen, trof Margreet diep. Vanuit haar werk in het onderwijs heeft ze

Kinderbijbelweek in 2017, met een jongetje in het shirt van de school waar Margreet heeft gewerkt.

Op bezoek bij de familie van Margreets KANS-kind (2014).

Margreet met haar KANS-kind Iгла in 2014.

altijd een passie gehad voor het optrekken met kinderen en jongvolwassenen. Die twee leeftijdsgroepen komen mooi samen tijdens de Kinderbijbelweek, die tijdens de jongerenreis wordt georganiseerd.

'In mijn werk heb ik te maken met kinderen die niet helemaal zelfstandig door het onderwijs kunnen komen. Ze hebben wat extra hulp en ondersteuning nodig. Dat is ook de reden waarom ik het onderwijs ben ingegaan. De extra zorg die kinderen nodig hebben, vind je ook terug bij de kinderen in Albanië. Daarom heeft dat me altijd zo getrokken,' vertelt Margreet.

Confrontatie

Ze weet uit eigen ervaring wat het de jongerengroep

straks zal doen als ze oog in oog komen te staan met de leefomstandigheden in de Albanese bergdorpen. Je erop voorbereiden, je laten voorlichten, het van horen zeggen hebben, is totaal anders dan het zelf zien en ervaren.

'Je kunt je er van tevoren niet echt een voorstelling van maken,' heeft Margreet gemerkt. 'Natuurlijk heb je het er met de jongeren over, hoe het land eruitziet, wat de bedoeling is van de reis en dat het confronterend is als je de mensen en hun woonomgeving ziet. Dat horen ze, maar zien is vaak anders. Die confrontatie heb ik destijds ook gehad. Ernaar toegaan is de enige manier om dat te doen: je moet die drempel over en het met eigen ogen zien.

Wat me raakte in de confrontatie? De dankbaarheid, het open huis dat ze boden, het delen van wat ze hadden en dat ze daar trots op waren. De openheid van de mensen om je te ontvangen in hun gezin en te delen van wat ze hadden, die confrontatie vond ik groot. Want de armoede is echt enorm.

Het raakte me bovendien, omdat het Europa is. Je hebt het idee dat armoede in landen ver weg voorkomt, zoals in Afrika. Maar dit is Europa. Het verschil tussen de hoofdstad Tirana en de bergdorpen is groot. De hoofdstad is veel meer ontwikkeld. In Tirana is een supermarkt die groter is dan bij ons, met spullen die we hier niet eens in een supermarkt hebben. Maar rijd je drie kwartier verderop, dan is er niks meer. Dat vind ik wel ingewikkeld. Wat ik heel erg van Herman en Anne-Lise Lubbers heb geleerd, is dit 'te laten zijn'. Niet om de armoede te bagatelliseren, maar te aanvaarden dat het leven daar in Albanië en het leven hier in Nederland zo verschillend is, waarbij je in Nederland best mag genieten van de dingen die je hebt. Dat hebben we ook met de jongeren besproken. Natuurlijk mag het je raken en moet je je ervoor inzetten. Dat heb ik ook graag willen doen en doe ik nog steeds. Maar daarom mag je thuis heus wel van dingen genieten.'

Hartelijk dank

Het drukken en bezorgen van deze Nieuwsbrief is mogelijk gemaakt dankzij sponsoring, waarvoor de Stichting Albanië Comité de sponsors heel hartelijk dankt!

Elke gift is welkom
op het volgende rekeningnummer:

NL97 RABO 0329 9600 08

t.n.v. Stichting Albanië Comité

Afgebakend

'Als je in Albanië bent en het leven van de mensen ziet, vraag je je inderdaad af: hoe kan ik helpen? Je kunt niet alles. De mensen moeten het ook zelf doen. Niks is zo ingewikkeld dan wanneer je in een steegje komt met vier huizen, waarbij je in twee huizen wel een voedselpakket komt brengen en in twee huizen niet. Die twee die wel krijgen, behoren echt tot de allerarmsten. De twee anderen hebben ook nood, maar net iets minder. Dat is lastig', vindt Margreet. 'Je wilt ze allemaal helpen, maar je moet dit soort lastige keuzes maken, omdat je beperkt bent in wat je kunt doen als stichting en omdat je hier ook aan de regels vanuit de gemeente moet houden. Je hoopt dat het land het op termijn zelf kan oppakken en je vraagt je af hoe je daar als stichting ondersteunend in kan zijn. We hopen dat het door de generaties heen beter zal gaan. Dat zien we nu eigenlijk al, omdat we veel aandacht besteden aan onderwijs. We hopen dat dat op termijn zijn vruchten af gaat werpen en dat de nieuwe generatie door scholing betere kansen heeft in de maatschappij. Zo kunnen we als Albanië Comité het verschil maken.

Voedselpakketten is één ding. We hebben natuurlijk ook het kindertehuis en de dokterspost, waar iedereen medische hulp kan krijgen, niet alleen de allerarmsten. Verder hebben we diverse woningen en scholen opgeknapt en andere projecten aangepakt. We hebben in de afgelopen jaren geleerd, dat het goed is om het werk af te bakenen. Dat je weet: dit is wat je kunt doen. Je kunt namelijk niet alles. Ook ons werkgebied is afgebakend, al is dat in de loop der jaren wel groter geworden. Maar het is goed het werk af te bakenen en te beseffen dat op andere plekken weer anderen aan het werk zijn. Dan weet je dat het minder afhangt van ons en van mij wat je doet.'

Prachtige club

'Hoe ik vanuit de jongerenreizen opeens in het bestuur terecht ben gekomen? Je sluit aan bij vergaderingen om de stichting beter te leren kennen en zaken over de jongerenreis te delen. Ik werd al vrij snel gevraagd als

Samen zijn zonder woorden.

Transport laden in 2019, Margreet op de werkvloer om alles af te vinken wat de vrachtwagen ingaat.

secretaris en toen de voorzitter stopte, ben ik vier jaar geleden doorgeschoven naar die functie'. Margreet had al bestuurservaring opgedaan bij de zondagsschool en het gospelkoor waar ze lid van was. 'Toch is het bestuur van het Albanië Comité anders,' heeft ze gemerkt. 'Een bestuur van een zondagsschool of koor is vrij overzichtelijk. Bij het Albanië Comité heb je met meerdere facetten te maken. Bij de stichting werken heel veel vrijwilligers bij wie je betrokken wilt zijn. Verder is er het werk in Albanië, waardoor je op meerdere vlakken actief bent dan alleen in het bestuur. Je kunt niet overal zijn en dat hoeft ook niet. Maar je probeert wel alle lijnen bij elkaar te laten komen. Naast het voorzitterschap ben ik ook praktisch bezig geweest door er te zijn op een markt of Koningsdag, of bij het laden van de hulpgoederen. Dit helpt om geen voorzitter op afstand te zijn. Los van de bestuursvergaderingen heb ik geprobeerd geregeld contact te houden met Herman en Anne-Lise om ondersteunend te zijn bij hun werk. Voorzitter zijn is voor mij niet alleen aan de bestuurstafel zitten, maar ook betrokken zijn op de werkvloer. Dat vraagt tijd en energie. Het gééft ook energie. Iedereen die betrokken is bij de stichting -zoals de kledingsorteerders, transportladers, Zamira en Anne-Lise- zetten zich gedreven in voor hetzelfde werk. Het maakt niet uit wat je doet, het draagt bij aan de mensen in Albanië. Het is een prachtige club om je voor in te zetten, omdat je allemaal gaat voor hetzelfde doel. Dat maakt het als voorzitter gemakkelijker, omdat de mensen gedreven zijn.'

Sparren

Na zes jaar in het bestuur te hebben gezeten, waarvan vier jaar als voorzitter, heeft Margreet besloten haar bestuurstaken neer te leggen. Aan de ene kant vanwege de vele werkzaamheden die ze op haar bordje heeft liggen en aan de andere kant ook omdat de functie van voorzitter niet meer zo goed past. 'In combinatie met de andere bezigheden die ik heb, lukt het niet meer om alle facetten van het voorzitterschap bij elkaar te houden. Ik wil het 100% doen en dat wordt me nu te veel. Ik wil de functie van voorzitter dan ook

teruggeven, alhoewel ik wel betrokken blijf bij het Albanië Comité. In ieder geval bij de jongerenreis en sommige dingen op de werkvloer, en verder weet ik het nog niet. Ik wil even afstand nemen en kijken wat er op m'n pad komt.

Of het een moeilijke beslissing was om te stoppen? Dat was het zeker. Het zit in m'n hart. Ik voel me erg betrokken en ook verantwoordelijk. De samenwerking in het bestuur is heel fijn. Je moet ook afwachten of er een nieuwe voorzitter wordt gevonden. Het is fijn te weten dat iemand anders weer verder gaat en het werk op die manier ook door zal gaan. Peter Jan van der Put zal het voorzitterschap na de zomer oppakken. Hij heeft er zin in. Het is mooi als een nieuw iemand erbij komt met nieuwe ideeën. Dat is alleen maar goed', vindt Margreet.

'Wat ik het meeste ga missen? Ik denk wel de korte lijnen, het afstemmen en sparren met het bestuur en dan met name met Anne-Lise. Even bellen of iets delen en overleggen. Zoals gezegd blijf ik wel betrokken, alleen is de verantwoordelijkheid als voorzitter er dan af. Verantwoordelijk zijn is mooi, maar het vraagt ook wat van je. Voor mij is het op dit moment beter dat ik het stokje doorgeef.'

Ook hard werken

De jongerenreizen zullen altijd een speciaal plekje in Margreets hart blijven hebben.

'Bij de jongerenreizen worden een aantal dingen bij elkaar gebracht. Behalve het organiseren, kan ik in de zomer als de jongerenreis plaatsvindt naar Albanië toe. Dan wordt daar ook de Kinderbijbelweek georganiseerd. Een hele mooie combinatie van het Evangelie delen, de mensen ontmoeten en in een heel ontspannen sfeer met de kinderen optrekken. Daardoor hebben ook de Albanese kinderen een leuke week in hun lange vakantie. De activiteiten liggen heel dicht bij de dingen die ik in Huizen heb gedaan of nog altijd doe, zoals de Vakantiebijbelweek en de zondagsschool. De Bijbelverhalen staan echt centraal en daarnaast het contact met de kinderen. Als je het jaar erop weer in Albanië komt en de kinderen terugziet, is er over en weer herkenning. Dat maakt het extra mooi. De Kinderbijbelweek is ook hard werken, net als de jongerenreis, want je wilt er voor de jongeren zijn. Lange dagen, korte nachten,' lacht Margreet. 'Maar je hebt tegelijkertijd een hele goede tijd met elkaar. Elke reis is weer anders en elke reis is goed geweest. Je vult elkaar als team aan, je deelt met elkaar, er ontstaan mooie contacten binnen de groep en je bouwt samen wat op. Fijn, dat ik daar deel van uit kan blijven maken. De groep die nu meegaat bestaat uit jonge mensen rond de 20 jaar. Het is mooi om te zien dat er elke keer weer jongeren zijn die zich hiervoor in willen zetten. Ik zie hierin echt dat God doorgaat met zijn werk en ons daarvoor wil gebruiken.'

Margreet Visser (2022)

'Stepping stone'

'Een voorbeeld in Albanië dat Gods werk doorgaat, zie ik in de kerk die is gestart door Maarten en Gerdien Blom als zendingsechtpaar vanuit de GZB. Na hun vertrek is het werk opgepakt door een Albanese echtpaar en is er een prachtige gemeente ontstaan. En Zamira en alle medewerkers in het kindertehuis zijn ook mooie voorbeelden van hoe God verdergaat. Dat geeft mij vertrouwen voor al het werk van het Albanië Comité. Dat er een moment komt dat Albanese mensen het op gaan pakken en hun weg erin vinden.

Tijdens de jongerenreizen heb ik veel indrukwekkende momenten beleefd, vooral in de ontmoeting met de mensen. Wat voor mij een onuitwisbare indruk heeft gemaakt? Dat is veel, maar als ik één ding moet noemen is dat het meisje dat haar tweelingzusje verloor, omdat ze tijdens het spelen van het bed viel en overleed. Het meisje kwam ondanks haar verdriet toch naar de Kinderbijbelweek. Ze zocht veel nabijheid bij een medewerker van het kindertehuis. Vanaf de eerste keer dat ik haar ontmoette, heb ik een soort verbinding ervaren. Dat meisje moest alleen verder, zonder haar zusje. Dat raakte me. Ik heb met dat meisje mogen optrekken, heb er voor haar kunnen zijn door er te zijn. We hebben over en weer een verbinding ervaren. Dan ben je het jaar erna weer in Albanië tijdens de Kinderbijbelweek en ziet het meisje weer. En dan schuift er opeens zo'n handje in jouw hand. Nu ik dit zo vertel, raakt het me nog steeds. Die verbinding, daar doe je het voor. En bovenal dat ik weet dat onze God haar altijd zal vasthouden.

Iemand heeft eens het beeld van 'stepping stones' gebruikt. Je weet wel, van die stenen in het water. Je loopt op het pad van stenen. Soms lopen mensen zo'n pad af naar links en soms lopen ze het pad naar rechts. Als wij een 'stepping stone' zijn in het pad, dan zie je dat na ons iemand anders het weer overneemt. Op die manier gaat het werk door en ben jij alleen die ene steen. Zo is het ook binnen het Albanië Comité. Iemand anders legt nu als voorzitter zijn steen neer waar we op door mogen gaan.'

Kijk naar de kinderen

Kijk naar de kinderen,
maak een keuze en ga naast ze staan.
Geef ze hoop om hoopvol door te gaan.
Kijk naar de kinderen.

Kijk naar de kinderen,
laat de harten spreken met verstand.
Houdt de toekomst in het kind in stand.
Kijk naar de kinderen.

Geef waarde aan wat is beloofd.
Geef zin aan waarin jij gelooft

Tekst: Remco Hakkert

Oranjemarkt heeft € 522,20 opgebracht

Koningsdag kon dit jaar weer uitbundig gevierd worden. Ook het Albanië Comité was van de partij op de Oranjemarkt. De laatste twee jaar waren er vanwege corona geen festiviteiten waarbij de stichting een kraam met verkoopspulletjes kon bemensen. Los van de gezelligheid die braderieën altijd met zich meebrengen, miste het Albanië Comité ook een bron van inkomsten. Dat werd dit jaar gelukkig goedgemaakt met een prachtige opbrengst van € 522,20.

De plek bij supermarkt Albert Heijn bleek een goede stek. Niet alleen voor wat betreft de verkoop, maar ook om de bonte stoet aan Oranjeklanten voorbij te zien trekken. Want bekijken en bekeken worden is op zulke dagen een amusant tijdverdrijf. Het was leuk om weer oude en nieuwe bekenden te ontmoeten bij de kraam en natuurlijk de verkoopwaar te verhandelen. Helemaal leuk was het, wanneer er bovenop de (bescheiden) verkoopprijs nog

een fooi werd gegeven. Ook de melkbus om donaties in te doen, bleek in trek. Het was duidelijk te merken dat het Albanië Comité ook na twee jaar afwezigheid in het publieke gebeuren, nog altijd een warm plekje heeft in de Huizer samenleving. Zelfs burgemeester

Aan het einde van Koningsdag was de kraam met o.a. huisvlijt zo goed als uitverkocht.

Niek Meijer gaf aan belangstelling te hebben voor de Nieuwsbrief van de stichting.

Het zuur

Naast tweedehands spulletjes, lagen er veel zelfgemaakte lekkernijen en huisvlijt op de kraam. Als vanouds vond 'het zuur volgens geheim recept' weer gretige aftrek, met ingelegde courgettes, paprika's en uien. Ook de babycadeautjes waren weer gewilde verkoopartikelen. Zo wordt er nu met rammelaars van het Albanië Comité gerammeld door baby's in Amerika en Canada en staan er babyspeeltjes op commodes in België.

Aan het einde van Koningsdag was de kraam zo goed als uitverkocht. Zelfs alle knikkers die het Albanië Comité had gekregen, waren uitgedeeld aan jeugdige passanten. Vanaf nu zal het Albanië Comité weer elke verkoopgelegenheid in Huizen en omgeving aanpakken om geld op te halen voor het goede doel.

'Troubles' bij transport

Er zijn de afgelopen periode weer verschillende transporten richting Albanië gegaan. Dat ging helaas wederom niet zonder slag of stoot. Ook in april waren er weer de nodige 'troubles' bij de grensovergang. De documenten, die tien dagen voordat het transport de grens over gaat in handen van de douane moeten zijn, waren te laat.

De vrachtwagen stond op vrijdag bij de grens in Vorë, maar moest blijven wachten omdat er in het weekend weinig bedrijvigheid is bij de douane. 's Maandags hadden de Albanen een vrije dag, zodat pas op dinsdag de papieren werden getekend. Drie dagen lang werd geprobeerd de papieren online te versturen. Echter zonder succes. Daarom was er nog steeds geen vergunning om Albanië in te rijden. Uiteindelijk werden de papieren maar fysiek naar het douanekantoor gebracht en werd de vrachtwagen vrijgegeven. Het hulpgoederentransport (met o.a. schoenendozen vol spulletjes voor de Roma-gezinnen en attributen voor de Eerste Hulp Post) mocht Albanië in. Het was inmiddels eind van de middag geworden, dus uitladen zou diezelfde dag niet meer lukken. Echter, de vrachtwagen moest de volgende avond alweer leeg de boot oprijden, om woensdagavond geladen te worden voor Oekraïne. Het was spannend of dat qua tijd zou lukken, maar de volgende dag werd er razendsnel uitgeladen en koerste de lege vrachtwagen 'met de vlam in de pijp' richting Durrës en haalde net op tijd de boot.

Na de nodige 'troubles' bij de grensovergang, kwam de vrachtwagen met hulpgoederen net op tijd bij het magazijn in Mushqeta aan. De spullen konden worden gelost en de truck en trailer reden weer richting de haven om de boot te halen, zodat een volgend goederentransport geladen kon worden voor Oekraïne.

Uitstel viering 30-jarig bestaan

In mei bestond het Albanië Comité Huizen 30 jaar, een mijlpaal om dankbaar voor te zijn. Het 25-jarig jubileum werd destijds groots gevierd in 't Visnet, met een imposante terugblik op het hulpverleningswerk dat Herman en Anne-Lise Lubbers destijds zo dapper begonnen.

Het Albanië Comité is voornemens ook het 30-jarig bestaan te vieren te midden van haar trouwe achterban. Vanwege de verbijsterende situatie in Oekraïne, heeft het bestuur besloten de feestelijkheden te verschuiven naar een later tijdstip. De stichting voelt zich erg betrokken bij het Oekraïense volk en hoopt samen met zovelen dat er gauw een einde zal komen aan hun tragische omstandigheden.

Jongerenreis en Kinderbijbelweek

Met de opbrengst van de 685 wikkeldoeken die rond de paasdagen zijn verkocht, wordt er dit jaar weer een Kinderbijbelweek georganiseerd bij het kindertehuis in Mushqeta. De vakantieweek wordt in juli gehouden, wanneer een groep jongeren vanuit Huizen tien dagen in Albanië zal verblijven. De afgelopen twee jaar gooide corona roet in het eten, maar deze zomer kan er gelukkig weer een jongerenreis worden georganiseerd. De groep zal kennismaken met de bewoners en het hulpverleningswerk. In de bergdorpen worden de allerarmste gezinnen bezocht en de jeugd zal assisteren bij de Kinderbijbelweek. Met deze week vol sport, spel en Bijbelse verhalen hebben de Albanese kinderen toch een beetje een vakantiegevoel. De Wikkeldoekenactie in samenwerking met bakkerij Kruijmer heeft ervoor gezorgd dat van elke verkochte wikkeldoek 25% bestemd is voor de organisatie van deze kinderactiviteiten.

Het is dit jaar een wat kleinere groep jongeren die naar Albanië zal afreizen. Het aantal van twee jaar geleden is wat uitgedund, omdat sommige jongeren inmiddels andere bezigheden hebben en zich deze zomer niet vrij kunnen maken. In ieder geval zullen de Albanië-gangers assisteren bij de Kinderbijbelweek en een aantal projecten bezoeken, waaronder het Roma-project. Mogelijk zijn er ook nog wat klusjes te doen bij de dokterspost of het kindertehuis.

Alles andersom

Net als twee jaar geleden zullen pastor Kleant en zijn vrouw Mertila samen met het team van de plaatselijke

kerk hun medewerking aan de vakantieweek verlenen. Zij zullen in ieder geval zorgen voor een expressieve invulling van de Bijbelverhalen. Als de Kinderbijbelweek is afgelopen en de Nederlandse ploeg weer naar huis gaat, blijven zij contact onderhouden met de kinderen en families om door te borduren op de Bijbelverhalen die verteld zijn.

'Er komen de laatste jaren zo'n 125 kinderen naar de vakantieweek in de leeftijd van zes tot twaalf jaar,' vertelt Margreet Visser, reisleidster van de jongerengroep. 'Het thema luidt dit keer 'Alles andersom'. In het koninkrijk van God gaat alles anders dan in het gewone leven. De persoon van Jezus staat centraal in de verhalen. De wijzen willen de Koning bezoeken Die is geboren en vinden een Kindje. Jezus weet als 12-jarige alle vragen in de tempel te beantwoorden. Jezus zegent de kinderen, die daardoor vooraan komen in plaats van de volwassenen. De kinderen in Albanië zullen door de Bijbelverhalen heen ontdekken dat Jezus Gods plan is met deze wereld en dat Hij alles is wat je nodig hebt. Als je dat weet en ervaart, ga je anders kijken naar jezelf en de wereld om je heen.'

Vorig jaar een Kinderbijbelweek in een kleinere opzet, dit jaar weer een uitgebreide vakantieweek met jongeren uit Huizen en pastor Kleant en zijn vrouw Mertila.

'DEZE VROUW WEET WAAR ZE HET OVER HEEFT':

Sanne Bakker maakte videoreportages over Albanië

Sanne Bakker is student Journalistiek aan de Hogeschool Utrecht. Vorig jaar toog ze met haar kleine rode cameraatje naar het kledingmagazijn van het Albanië Comité om een reportage te maken over de kledinginzameling. Ze interviewde Anne-Lise Lubbers en vroeg honderduit. Bij een tweede schoolopdracht beschikte ze over professionele apparatuur en vatte het plan op een videoreportage te maken over de stijging van de voedselprijzen in Albanië. Opnieuw deed ze het kledingmagazijn aan om Anne-Lise te interviewen, met als hoofdvraag: hoeveel zwaarder krijgen de mensen in Albanië het nu?

'Ik kan me namelijk voorstellen dat het voor arme mensen nu nóg lastiger is om genoeg eten in huis te hebben,' appte Sanne vooraf aan Anne-Lise. 'Ook in de dorpen waar jullie voedselpakketten brengen.' Daar kon Anne-Lise inderdaad heel wat over vertellen, al hoefde Sanne's videoreportage maar tien minuutjes te duren.

'Mijn naam is Sanne Bakker, tweedejaarsstudent Journalistiek aan de Hogeschool Utrecht. Zo begin ik tegenwoordig al mijn mails, ook aan Anne-Lise,' vertelt Sanne. 'Mijn opleiding draait om 'leren door te doen', typisch HBO. Vanaf het allereerste semester zijn mijn klasgenoten en ik op pad gegaan om verhalen te maken, afwisselend met een kladblok, microfoon of camera op zak. Richting het eind van vorig schooljaar mochten we video's maken over onze woonplaats. In mijn geval het prachtige Huizen, waar ik al mijn hele leven met veel plezier woon. Voor mijn zoektocht naar een leuk onderwerp, ging ik naar de website van het Nieuwsblad voor Huizen -waar ik overigens nu bijna een jaar trots redactielid van ben- en

de kop 'Kledinginzameling Albanië Comité Huizen weer van start' viel me op. Waarom? Geen idee. Als journalist moet je heel af en toe gewoon op je gevoel afgaan.'

Rode zakcameraatje

'Niet veel later kwam ik met mijn kleine rode zakcameraatje langs (inmiddels is deze vervangen door een heuse professionele filmcamera; zwart, twee kilogram zwaar en met héél veel knopjes). Ik maakte een filmpje over de kledinginzameling, niet te ingewikkeld. Maar tijdens het interview met Anne-Lise, achterin de opslagplaats, merkte ik: deze vrouw -deze stichting- weet waar ze het over heeft. Dit heb ik altijd in mijn achterhoofd gehouden en bijna precies een jaar later mailde ik weer: "Beste Anne-Lise, het is een hele poos geleden dat wij elkaar spraken, dus ik stel me nog een keer voor..."

Sanne Bakker, tweedejaarsstudent Journalistiek aan de Hogeschool Utrecht.

Een tweede interview -ditmaal over de gestegen voedselprijzen in de Balkan- volgde een paar dagen later. Ook tijdens dit gesprek liet Anne-Lise zien dat ze een echte ervaringsdeskundige is. Mijn docent noemde haar dan ook een 'uitstekende bron'. Tijdens beide gesprekken met Anne-Lise, voelde ik de passie die zij heeft voor Albanië en de stichting. Ik voel me daarom vereerd dat ik niet één, maar twee videoreportages met behulp van het Albanië Comité heb mogen maken. En hopelijk -in de toekomst- nog een paar meer.'

Stijging voedselprijzen

Sanne's laatste artikel 'Stijging voedselprijzen in Balkan reden tot ongerustheid - Arme bevolking heel hard geraakt' heeft ook op de Facebook-pagina van het Albanië Comité gestaan. 'Na de sterke stijgingen van de brandstofprijzen als gevolg van de oorlog in Oekraïne, volgen de prijsstijgingen van de levensmiddelen,' meldt het verhaal. 'Met name in de Balkanlanden, waar het gemiddelde loon ver onder die van West-Europa ligt, is dit een klap voor de bevolking...' 'In Albanië heeft dit geleid tot grote protesten tegen de prijsstijgingen. Maar hoe groot is de impact van de duurdere levensmiddelen werkelijk? Verslaggever Sanne Bakker spreekt hierover met Anne-Lise Lubbers (oprichter van het Albanië Comité) en Stefan van Dijk, journalist en entrepreneur in Kosovo.'

Het complete verhaal en de videoreportage zijn te bekijken via deze link: <https://svjmedia.nl/five4you/2136/stijging-voedselprijzen-in-balkan-reden-tot-ongerustheid-arme-bevolking-heel-hard-geraakt/>

Zomerstop kledinginzameling

In de zomermaanden juli en augustus wordt er geen kleding ingezameld bij het magazijn aan de Fabrieksweg 2.

De laatste inzamelavond is 27 juni. Op maandag 5 september pakken de vrijwilligers de draad weer op en kunnen er weer spullen ingeleverd worden tussen 19.00 en 20.30 uur.

HUISELIJK GEWELD EN ALCOHOLISME DOOR ECONOMISCHE CRISIS:

Anne-Lise in Albanië: 'De mensen hebben ons nog steeds nodig'

Anne-Lise Lubbers heeft in de paar weken dat ze onlangs in Albanië verbleef, weer heel wat beleefd en geregeld. Op de eerste plaats het 'troubles' transport, dat gelukkig weer op z'n pootjes terecht kwam. Veel dozen met hulpgoederen hebben inmiddels het magazijn verlaten en zijn op de juiste plek beland.

Vanwege een wijziging in het Albanese bestuur, moeten in Albanië de papieren in orde gemaakt worden. 'Nu Herman er niet meer is, moet er een ander in zijn plaats komen', legt Anne-Lise uit. 'Gelukkig hebben we Ronald Zeeman bereid gevonden deze plek op te vullen.' Het papierwerk loopt via de notaris in Nederland en de notaris in Albanië. Dat is een hoop geregeld en een langdurig proces. Voor Anne-Lise weegt het daarbij ook emotioneel zwaar.

'In Nederland zijn de scherpe kantjes na Herman's overlijden eraf, terwijl hier in Albanië het verdriet en de pijn nog intens aanwezig zijn. De wetenschap dat het de wens van Herman was om door te gaan met het werk in Albanië, maakt me sterk. Herman hield van Albanië, maar vooral van de mensen die er wonen. Ik ben zó dankbaar dat wij met

elkaar mogen doorgaan, want zoals ik zie en hoor hebben de mensen ons nog steeds nodig,' heeft Anne-Lise gemerkt.

Huiselijk geweld

'We hebben wat gezinnen bezocht en levensmiddelen gebracht. Door de sterke prijsstijgingen van de levensmiddelen wordt het voor veel gezinnen nóg moeilijker om hun hoofd boven water te houden. Wat mij nog meer raakt zijn de gezinssituaties. Het is niet alleen de armoede die hoogtij viert, maar je voelt in de gezinnen ook de spanning die er heerst en die oploopt door de economische crisis. Dat vertaalt zich in huiselijk geweld en alcoholisme. Vaak zijn de kinderen hier de dupe van. De moeders van deze gezinnen zijn de hele dag bezig met overleven. Voor veel moeders is het moeilijk om zich staande houden in een financieel krappe situatie, waar huiselijk geweld aan de orde van de dag is en ze ook nog de zorg van de kinderen moeten dragen. Gelukkig komen we ook bij gezinnen waar het wel goed gaat en waar ze ondanks de armoede in liefde en harmonie met elkaar leven. Maar juist de gezinnen waar het niet goed gaat, blijven me raken,' aldus Anne-Lise.

Colofon

Stichting Albanië Comité ♥ www.albaniecomite.nl ♥ tel: 06-82603916 (algemeen telefoonnummer)

Voorzitter

Margreet Visser
tel: 035-2000103
e-mail: voorzitter@albaniecomite.nl

Secretaris

Laurens Rebel
tel: 06-44850009
e-mail: secretaris@albaniecomite.nl

Penningmeester

Bert Boot
tel: 06-30765708
e-mail: penningmeester@albaniecomite.nl

Fondsenwerving

Pieter van der Poel & Dolf Kos & Cees Bout
e-mail: fondsenwerving@albaniecomite.nl

Inzameling goederen

Anne-Lise Lubbers
tel. 035-5263249
e-mail: famlubbers@albaniecomite.nl

Iedere maandagavond van 19.00 tot 20.30 uur staan vrijwilligers klaar om kleding en hulpgoederen in ontvangst te nemen bij het magazijn aan de Fabrieksweg 2.

Giften

Elke gift is welkom op het volgende rekeningnummer:

NL97 RABO 0329 9600 08

t.n.v. Stichting Albanië Comité

De Stichting Albanië Comité is een algemeen nut beogende instelling en heeft een ANBI-status.

